

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-4401-00169

Den 19. november 2012

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 25. oktober 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 53 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Juel Jensen (V).

Spørgsmål nr. 53 (alm. del)

Hvad er årsagen til, at man ikke sætter alt ind for at komme rotteproblemerne til livs, når vi nu ved, at rotter koster samfundet milliarder hvert år?

Svar

1. juli i år trådte bekendtgørelse nr. 696 af 26. juni 2012 om forebyggelse og bekæmpelse af rotter i kraft.

Samlet set øger den nye bekendtgørelse kommunernes muligheder for at styrke både forebyggelses- og bekæmpelsesindsatsen mod rotterne i vores samfund.

Kommunerne skal fremover udarbejde handlingsplaner, der skal indeholde de overordnede mål for rottebekæmpelsen i kommunen samt konkret beskrive tiltagene til opnåelse af målene. I handlingsplanen skal kommunerne, hvor det er relevant, beskrive særlige indsatsområder vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af rotter. Det kan f.eks. være på havnearealer, i landzone eller på fødevarevirksomheder.

Som noget helt nyt skal kommunerne nu også forholde sig til rotterne i kloakkerne, idet de som grundejer, hvor det er hensigtsmæssigt og teknisk muligt, på eksisterende kommunale skoler, plejehjem og daginstitutioner skal opsætte rottespærre på kloakledningerne. Forpligtelsen til at opsætte rottespærre gælder også på hospitaler, når der er opnået tilladelse fra grundejeren. Tilsvarende gælder ved byggemodning af de pågældende områder. Opsætning af rottespærre skal desuden fremgå af kommunens handlingsplan.

Med henblik på at forsinke rotternes resistensudvikling mod de kemiske bekæmpelsesmidler pålægger bekendtgørelsen kommunerne at følge Naturstyrelsens resistensstrategi, hvilket indebærer, at kommunen ved bekæmpelse af rotter med kemiske bekæmpelsesmidler skal anvende det kemiske middel med det svageste aktivstof først.

I landzoner skal kommunerne nu foretage et mere intensivt og målrettet tilsyn med ejendomme med rotter, mens ejendomme uden rotter modtager et mere ekstensivt tilsyn. Det giver for det første store kommunale besparelser på tilsynet i landzoner, som kommunerne så kan anvende på andre initiativer på rotteområdet, f.eks. udarbejdelse af handlingsplan og investering i rottespærre. For det andet forventes den nye landzonemodel med tiden at give færre rotter i landzoneområderne end i dag.

For så vidt angår spørgsmålets præmis vedrørende de udgifter, som rotter koster samfundet, henvises til mit svar på spørgsmål 50 (alm. del).

Ida Auken / Thorbjørn Fangel